

N:o 31.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående aflösen af ett årligt lönebidrag till musikläraren vid allmänna läroverket i Linköping; gifven Stockholms slott den 7 februari 1896.

Under återopande af bilagda utdrag af protokollet öfver ecklesiastik-ärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att presterskapets enke- och pupillkassa samt lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa må förklaras berättigade att aflösa de från kassorna nu med tillhopa 75 kronor 83 öre utgående bidrag till musiklärarens vid Linköpings högre allmänna läroverk aflönande med belopp motsvarande bidragen, kapitaliserade efter fyra för hundra, att erläggas af presterskapets enke- och pupillkassa med 1,421 kronor 75 öre och af lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa med 474 kronor, samt att till beredande af aflöningsfyllnad för nämnda musiklärare anslaget till allmänna läroverken må höjas med en nyssnämnda bidrag motsvarande summa eller 75 kronor 83 öre.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

G. F. Gilljam.

*Utdrag af protokoll öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7
februari 1896.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve **DOUGLAS**,
Statsråden: friherre **ÅKERHJELM**,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre **RAPPE**,
CHRISTERSON,
WERSÄLL,
ANNERSTEDT.

17:o.

Föredragande departementschefen yttrade:

»Direktionen för presterskapets enke- och pupillkassa anhöll den 7 november 1890 hos Eders Kongl. Maj:t, att kassan — som vid sitt bildande fått emottaga $\frac{1}{4}$ -delar af stiftens emeritikassors behållning, med skyldighet för kassan att ansvara för motsvarande andel af de förbindelser, hvari kassorna häftade, och i följd häraf hade skyldighet att af ett från Linköpings stifts emeritikassa förut utbetaldt bidrag af 50 riksdaler 26 skillingar 8 runstycken banko, eller 75 kronor 83 öre i gällande mynt, till aflöning åt musikläraren vid allmänna läroverket i Linköping

*Ang. aflösen
af ett årligt
lönebidrag till
musikläraren
vid allmänna
läroverket i
Linköping.*

utgifva $\frac{1}{4}$ -delar med 56 kronor 87 öre — måtte befrias från denna skyldighet, men fann Eders Kongl. Maj:t den underdåniga framställningen icke böra till någon åtgärd föranleda.

Med underdånig skrifvelse den 10 sistlidne oktober har förenämnda kassas direktion i förnyad framställning i ämnet anhållit, att, som skyldigheten att för all framtid utbetala ifrågavarande lönebidrag vore den enda förbindelse, hvori kassan numera häftade på grund af den mottagna andelen af stiftens emeritikassors behållning, och det under sådana förhållanden syntes lämpligt, att kassan frikallades från denna förbindelse medelst erläggande på en gång af visst penningbelopp, det täcktes Eders Kongl. Maj:t antingen förordna eller ock i nådig proposition till Riksdagen begära dess medgifvande, att, mot det att enke- och pupillkassan på en gång till statsverket inbetalade ett belopp, som motsvarade det årliga lönebidraget, kapitaliseradt efter fyra procent eller den räntefot, som kunde finnas skälig, sagda lönebidrag icke vidare skulle af kassan utgöras.

I följd af nådig remiss har direktionen öfver lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa öfver den underdåniga framställningen afgifvit yttrande och dervid hufvudsakligen anfört, att, ehuru kassan, å hvilken belöpte $\frac{1}{4}$ -del eller 18 kronor 96 öre af ifrågavarande lönebidrag, icke för sin del haft någon olägenhet af det hittills följda sättet för det sammans utgörande, direktionen dock icke hade något att erinra mot att ifrågavarande förbindelse finge på en gång gäldas på det sätt, som i den underdåniga framställningen föreslagits i fråga om presterskapets enke- och pupillkassas skuld, hvarvid dock den räntefot, efter hvilken kapitaliseringen skulle ske, enligt direktionens mening icke borde sättas lägre än till $3\frac{1}{2}$ procent.

Statskontoret, hvares underdåniga utlåtande i ärendet härefter inforrats, har i skrifvelse den 30 sistlidne december till en början erinrat, hurusom nådiga brefvet till statskontoret af den 21 september 1833 angående den lönereglering vid elementarläroverken, som föranleddes af beviljandet vid nästförutgångna riksmöte af förhöjdt anslag för nämnda läroverk, bland annat, innehölle, att sedan dåvarande director musices i Linköping framställt anhållan, att han, som ur stiftets emeritikassa uppbure ett löneanslag af 50 riksdaler 26 skillingar 8 runstycken banko och sålunda innehade högre lön än den nya interimssstaten, hvarom i det nådiga brefvet förordnades, för honom upptoge, måtte fortfarande få ur nämnda kassa uppbära sagda belopp utan minskning i sin lön, nådigt bifall lemnats härtill, dock så, att hvad som öfversköte det i interimssstaten beräknade belopp icke finge å nya statsanslaget

framdeles öfverflyttas. Vid genomförande af den vid 1856—1858 årens riksmöte beslutade lönereglering för elementarläroverken inräknades sedermera löneanslaget ur emeritikassan i den fastställda lönen för musikhäroverken vid högre allmänna läroverket i Linköping; och vore denna lön numera enligt nådiga brefven den 20 mars 1858 och den 29 maj 1874 i staten uppförd med 750 kronor, hvaraf utginge:

ur emeritikassan 50 riksdaler 26 skillingar 8 runstycken
 banko eller kronor 75: 83.
 och af anslaget till allmänna läroverken » 674: 17 750: —.

Då den förevarande underdåniga framställningen otvifvelaktigt afsåge en förenkling i förvaltningen, emot hvilken direktionen öfver lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa icke heller hade något att erinra, ansåge sig statskontoret böra underdånigst förorda, att ifrågavarande båda kassor måtte befrias från utgifvande för all framtid af berörda aflöningsbidrag mot det att kassorna hvar för sig för en gång till statskontoret erlade ett belopp, motsvarande de från en hvar af kassorna årligen utgående bidrag, kapitaliserade efter en räntefot, som lämpligen syntes böra bestämmas till fyra procent. Efter denna beräkningsgrund skulle de ersättningsbelopp, kassorna finge utgifva, belöpa sig:

för presterskapets enke- och pupillkassa till kronor 1,421: 75
 och för elementarlärarnes enke- och pupillkassa till ... » 474: —
 eller tillhopa till kronor 1,895: 75.

En sådan uppgörelse innefattade emellertid en ändring i de förpligtelser, som i enlighet med Riksdagens beslut medföljt dessa enke- och pupillkassors öfvertagande af emeritikassorna och borde derfor underställas Riksdagens pröfning.

I likhet med statskontoret anser jag den underdåniga framställningen böra bifallas och hemställer fördenskull på af statskontoret anförda skäl, att Eders Kongl. Maj:t måtte i nådig proposition till Riksdagen begära dess medgifvande för presterskapets enke- och pupillkassa samt lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa att aflösa de från kassorna nu med tillhopa 75 kronor 83 öre utgående bidrag till musikhäroverken vid Linköpings högre allmänna läroverk aflönande med belopp motsvarande bidragen, kapitaliserade efter fyra för hundra, att erläggas af presterskapets enke- och pupillkassa med 1,421 kronor 75 öre och af lärarnes vid elementarläroverken enke- och pupillkassa med 474 kronor, samt att till beredande af aflöningsfyllnad för nämnda musikhäroverken anslaget till allmänna läroverken måtte höjas med en nyssnämnda bidrag motsvarande summa eller 75 kronor 83 öre.

På tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter be-
hagade Hans Maj:t Konungen gilla och bifalla hvad
departementschefen sålunda hemställt; och skulle nådig
proposition i ärendet till Riksdagen aflåtas af den ly-
delse bilagan B vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Carl Tornérhielm.